

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET TESTAMENT VAN SIR MACARON

Een komische thriller in drie bedrijven

door

Johan Deckers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.1034

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **NEGEN** tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **HET TESTAMENT VAN SIR MACARON** op te voeren moet de naam van auteur **JOHAN DECKERS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1987 Toneelfonds J. Janssens/Johan Deckers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

D E K O R.

Het stuk speelt zich volledig af in de zitkamer van het kasteel aan het meer van Loch-Ness.

Centraal achteraan staat een schouw (eventueel open haard) waarop een klok en een omlijste foto staan.

Vooraan een hoge kast, waarin een persoon zich kan verbergen. Achteraan, naast schouw, een klein kastje waarop enkele flessen whisky en glazen staan.

Centraal en deels naar de haard gericht: een salontafeltje met errond een tweezitssofa en 2 zetels.

Boven dit alles hangt een luster; aan de muur enkele kleine lampjes, die kunnen branden, los van de hoofdverlichting.

Links en rechts een deur.

T I J D.

1° Bedrijf: de vooravond van een herfstdag.

2° Bedrijf: de volgende morgen.

3° Bedrijf: 3 dagen later.

P E R S O N A G E S.

JAMES, DE BUTLER: Lange witte haren, bult, loopt voorover gebogen, sleept heen, ooglap, witte handschoenen, is stom, butlerkleding.

LOLA BRIGIDA, AMERIKAANSE FILMSTER: Grote hoed met bloemen, overdreven geschminkt, lange handschoenen, boa, kleed met felle kleuren, handtas, veel kettingen en armbanden, hautain.

JOHN MACDOEDEL, PRIVESEKRETARIS VAN SIR MACARON: Schotse kledij, rood haar en snor, joviaal.

PROFESSOR BROOKSBAND: Volledig kaal, Engels golfkostuum.

JOE TOEDELLOE, JONGE ENGELSE BROUWER: Op en top een gentleman, zowel naar kledij als gedragingen. (Dus bolhoed, paraplu...).

INSPECTEUR SPARKS: Kostuum, regenmantel, rookt pijp, gezapig
persoon.

BRIGADIER POTTS: Engels Bobbykostuum, niet overdreven snugger.

SIR MACARON: Schotse kledij, rood haar en snor, mes in rug.

(Deze rol kan ook door een tengere dame vertolkt worden.)

MISS BUTTERCUP, OUDE DIENSTBODE: Volledig in zwart gekleed,
grijze haren, is stokoud.

(2 à 3 dames - 6 à 7 heren)

E E R S T E B E D R I J F.

(Als het doek opengaat, is er niemand op het podium. Dan weerklinkt er een zware kasteelbel.)

JAMES: (Op via rechterdeur en af via linkerdeur. Terug op links, halverwege het podium kijkt hij om, en doet teken om hem te volgen.)

LOLA: (Op, kijkt hautain rond en haalt dan uit handtas make-upmateriaal en begint zich wat bij te schminken.)

JAMES: (Loopt grinnikend en handenwrijvend rond haar, om deur te sluiten.)

LOLA: (Bekijkt hem argwanend, dan verder met schminken.)

McDOEDEL: (Op via rechts, met uitgestoken hand op haar toelopend.) Goedenavond, u moet als ik me niet vergis, miss Brigida zijn, miss Lola Brigida, de filmactrice.

LOLA: (Reageert niet op uitgestoken hand, steekt make-upspulletjes weg.) De wereldberoemde filmactrice, u mag nu mijn hand kussen. (Steekt hand uit.)

McDOEDEL: (Grijpt hand vast.) 'k Moet eerlijk zeggen, miss Brigida, ik had me u toch helemaal anders voorgesteld.

LOLA: Ja? Hoe dan wel? Ouder en lelijker misschien?

McDOEDEL: Nee, jonger en mooier. (Wil nu hand kussen, maar Lola trekt hem vlug terug, zodat hij zijn eigen hand kust.) Nu, in ieder geval van harte welkom hier op het kasteel van Loch-Ness, ik hoop dat u hier een aangenaam verblijf zult hebben, en dat de zaak waarvoor u hier bent, zo vlug mogelijk... och excuseer, hoe kan ik dat nu vergeten, mag ik mijzelf eerst even voorstellen, mijn naam is John McDoedel, ik ben, of beter gezegd, ik was de privésekretaris van wijlen sir MacAron.

LOLA: (Steekt hand uit om te laten kussen, net op het moment dat McDoedel hem wil kussen, trekt ze hem terug en wijst naar James.) En... wat is dat daar?

McDOEDEL: Waar?... Och, u bedoelt James, James is hier de butler, al meer dan 50 jaar werkt James hier op het kasteel, een zeer trouwe knecht. (James glundert.)

Jammer genoeg, (McDoedel gaat wat dichterbij staan bij Lola en spreekt wat gedempter.) jammer genoeg is James stom, hij kan geen woord spreken, naar het schijnt heeft hij zich toen hij jong was een bult geschrokken en sedertdien heeft hij zijn spraak verloren, maar gaat u toch zitten, miss Brigida. James, wil je miss Brigida even helpen?

JAMES: (Neemt plechtig de boa, draagt hem plechtig weg, kijkt dan even om, ziet dat Lola niet kijkt en werpt de boa dan verfrommeld in de hoek, dan legt hij een servet op de arm.)

LOLA: (Wilde zich zetten.) Deze zetel is toch wel proper want u begrijpt met mijn Pierre Cardintje...

McDoedel: Natuurlijk is die proper, James zorgt ervoor dat alles hier altijd proper is, maar om u gerust te stellen, James!

JAMES: (Neemt servet van arm en zwaait ermee boven zetel, stof waait op.)

McDOEDEL: Ik ben echt heel blij dat u zo vlug kon komen.

LOLA: (Zet zich argwanend.) Ik moet zeggen dat ik me eigenlijk maar heel moeilijk kon vrijmaken op de filmset in Hollywood, en u begrijpt dan ook wel dat ik morgen terug moet naar Hollywood, trouwens, ik heb aan mijn buurvrouw Elisabeth Taylor, ja aan Lies heb ik beloofd dat ze morgenavond mijn krulspelden mag gebruiken, zodus...

McDOEDEL: Wel, ik zie niet in waarom u morgen niet zou kunnen terugreizen naar Hollywood. Trouwens, hoe was de reis naar hier?

LOLA: Och, die was verschrikkelijk, het vliegtuig had vertraging, en ik ben onderweg dan nog in een luchtzak gevallen ook, ik moet er verschrikkelijk uitzien.

JAMES: (Tijdens het gesprek ziet James plots dat zijn schoen vuil is, hij zet zijn voet op de leuning van een zetel en begint de schoen te poetsen, ondertussen knikt hij overtuigend van ja als Lola zegt dat ze er verschrikkelijk moet uitzien.)

McDOEDEL: Integendeel, miss Brigida, integendeel, maar mag ik u misschien een welkomstdrink aanbieden, dan zal alles rap vergeten zijn. James!

JAMES: (Schrikt, legt servet terug op arm en brengt schenklad met 2 glazen.)

LOLA: (Bekijkt het glas.) Dat glas is toch wel proper?

McDOEDEL: Natuurlijk, maar om u gerust te stellen, James!

JAMES: (Neemt glas, blaast er wat op en wrijft erover met vuile servet.)

McDOEDEL: Wat u nu zult proeven, miss Brigida, is iets unieks, het is whisky die hier op het kasteel gedestilleerd werd en die meer dan 60 jaar op eikenhouten vaten heeft liggen rijpen in onze kelders, daardoor heeft hij natuurlijk een heel speciale smaak gekregen, die fijnproevers heel erg kunnen waarderen. U begrijpt dan ook wel dat die whisky enkel maar bij heel speciale gelegenheden geschonken wordt. James! (Doet teken dat hij mag inschenken.)

JAMES: (Schenkt in waarbij hij na het schenken telkens de druppel die langs de fles loopt, met de vinger aflikt.)

LOLA: Er zit iets in mijn glas!

McDOEDEL: Och, dat zal nog een stukje hout van het vat zijn, James! (Doet teken naar James.)

LOLA: (Kwaad.) Maar 't is een vlieg, wat doet die vlieg in mijn glas?

JAMES: (Kijkt in het glas en doet dan zwembewegingen.)

McDOEDEL: James!

JAMES: (Doet handschoen af, rolt mouw op zodat men de indruk krijgt dat hij de vlieg er met zijn vingers zal uithalen, dan haalt hij pincet uit en pakt hiermee de vlieg uit het glas, geeft glas terug aan Lola en werpt de vlieg op de grond waarna hij ze verplettert met de voet.)

McDOEDEL: Wel, miss Brigida, op uw gezondheid. (James doet achter hun rug gezondheid en drinkt dan uit de fles.)

LOLA: (Neemt slok, spuwt het uit en begint te hoesten.)

McDOEDEL: Ja miss Brigida, in het begin moet je er wel wat gewoon aan geraken, maar u moet toch toegeven dat hij heel speciaal en verfijnd van smaak is.

LOLA: Ik... ik heb toch liever een goed glas wijn.

McDOEDEL: Ah, u bent een wijnkenner, en welke wijn geniet er uw voorkeur? Bordeaux? Bourgogne? Medoc?...

LOLA: Och, al die grote namen, dat is voor het gewone volk, wij wijnproevers verkiezen minder gekende, doch zovéél meer verfijnde wijnen; een chateau de javel bijvoorbeeld.

PROF: (Komt op tijdens laatste zin van Lola, hij blijft staan om een knoop te bekijken.)

McDOEDEL: (Tot Lola.) Dat is professor Brooksband. De professor was een heel goeie vriend van wijlen sir MacAron, (tot prof) professor...

PROF: Verschoning beste vriend, maar hebt u toevallig geen knoop verloren, ik heb die vanmorgen gevonden voor de deur van...

McDOEDEL: Professor, mag ik u eerst voorstellen aan miss Lola Brigida?

PROF: (Komt nader, steekt knoop weg.) Verschoning, beste vriend, verschoning.

McDOEDEL: Miss Brigida is speciaal uit Amerika gekomen om de voorlezing van het testament vanavond bij te wonen.

LOLA: (Steekt de hand uit.) U mag mijn hand kussen.

PROF: (Kust hand.)

McDOEDEL: Oh ja, nu we het er toch over hebben, professor, u weet dat het testament vanavond om 9 uur zal voorgelezen worden, en aangezien dat toch wel een plechtig moment zal zijn, zou ik het zeer op prijs stellen als u in avondkledij zou willen aanwezig zijn.

PROF: Natuurlijk, beste vriend, in avondkledij, dat komt in orde.

LOLA: In avondkledij? Maar da's een ramp! Doordat ik maar één nacht hier blijf, heb ik maar 14 valiezen mee met het hoognodige. Ik had daar niet op gerekend, wat moet ik nu doen? Ik heb niets om aan te

PROF: Nee? Dat geeft niet hoor, miss Brigida, integendeel zelfs!

McDOEDEL: Professor toch, en dat op uw leeftijd.

PROF: Beste vriend, verschoning, maar 't is niet omdat je de binnenband al ziet, (wijst naar kaal hoofd) dat het ventiel niet meer goed is, en als u me wilt verschonen... (Prof af.)

LOLA: (Staat op.) Dan zou ik nu wel eens naar mijn kamer willen om mij wat op te frissen.

McDOEDEL: Natuurlijk, miss, ik wil er wel op wijzen dat we u hier helaas niet de luxe kunnen aanbieden die u in Amerika gewoon bent.

LOLA: Hm, ik hoop dat er toch op zijn minst warm en koud water is.

McDOEDEL: Zeker miss, in de zomer warm en in de winter koud. Zo, James zal u wel de weg tonen naar uw kamer, o ja James, welke kamer heb je klaargemaakt voor miss Brigida?

JAMES: (Doet met de hand aan keel snijbeweging.)

McDOEDEL: (Verstaat het eerst niet.) O ja, de kamer van de vrouw zonder hoofd.

LOLA: (Schrikt.)

McDOEDEL: Ja, dat is een oud verhaal dat nog steeds de ronde doet in het dorp, men zegt dat er in die kamer ooit eens een zeer mooie vrouw onthoofd werd door de kasteelheer, omdat ze niet wilde ingaan op bepaalde voorstellen die hij haar deed, en dat was niet om eens naar zijn postzegelverzameling te kijken, als u begrijpt wat ik bedoel.

JAMES: (Slaat zich op de dijen van plezier.)

McDOEDEL: 't Is al goed James, zo goed was die mop nu ook weer niet, enfin, die mooie dame werd dus onthoofd, en de legende vertelt verder dat iedere keer als er een beeldschone vrouw op die kamer slaapt, de kasteelheer terugkomt, maar u moet daar natuurlijk niet bang voor zijn... ik bedoel, u gelooft daat natuurlijk niet

in; James, als je wilt voorgaan, dan zie ik u vanavond wel om 9 uur hier in de zitkamer voor de voorlezing, van het testament.

JAMES: (Doet teken om hem naar linkerdeur te volgen, net voor hij buiten gaat, doet hij nog eens de snijdende beweging aan de hals.)

McDOEDEL: (Af.)

LOLA: (Volgt James naar af.)

JAMES: (Op via links, gaat naar whisky, giet wat in glas, en drinkt dan uit de fles, de kasteelbel klinkt, giet de rest terug in fles. Af links en terug op gevolgd door Joe Toedeloe.)

McDOEDEL: (Op rechts.) Ah, welgekomen mister...

TOEDELLOE: Toedeloe, Toedeloe is de naam, Joe Toedeloe. (Handen schudden.)

McDOEDEL: Van harte welkom hier op het kasteel Loch-Ness, mijn naam is John McDoedel, privésekretaris van wijlen sir MacAron, en James hebt u ondertussen ook al leren kennen, James is de butler hier. (Gaat wat dichterbij.) U zult waarschijnlijk al gemerkt hebben dat hij geen grote babbelaar is, dat komt namelijk omdat hij stom is; naar het schijnt zou hij tijdens zijn eerste huwelijksnacht heel erg geschrokken zijn, - maar zet u toch - en sir MacAron is met hem van de ene specialist naar de andere getrokken, maar er was geen enkele die hem kon helpen, zeg u gaat toch wel een welkomstdrink aanvaarden?

TOEDELLOE: Nu, als u aandringt...

McDOEDEL: James!

JAMES: (Brengt twee glazen.)

McDOEDEL: Wat u nu gaat proeven is iets dat u niet dikwijls zult kunnen proeven, want dit wordt enkel op dit kasteel geschonken.

TOEDELLOE: En ik die dacht dat de Schotten gierig waren.

McDOEDEL: Wij gierig? Haha, da's een fabeltje, ik kan het maar niet begrijpen hoe ze daar ooit opgekomen zijn. (Ondertussen is James net begonnen met het glas van Toedeloe te vullen.) Stop James, niet zo veel, ben je gek? Neenee, dat van dat gierig zijn da's echt volledig uit de lucht gegrepen hahaha, proost!

TOEDELLOE: (Drinkt en blaast.) Pff, da's straffe toebak.

McDOEDEL: Ja, ik geef het toe, men moet er wel een beetje aan gewoon worden, maar eens dat men het gewoon is, kan men er niet meer afblijven.

JAMES: (Heeft ondertussen van de fles gedronken en schudt van neen en drinkt nog eens.)

TOEDELLOE: (Zit McDoedel te bekijken.)

McDOEDEL: Scheelt er iets?

TOEDELLOE: Wel, ik zit dat hier zo te bekijken, maar 't is hier duidelijk de vrouw die de broek draagt.

McDOEDEL: Oh neen, dat hebt u verkeerd voor, dit hier is onze nationale klederdracht, daar zijn we heel fier op, dit wordt een kilt genoemd en het bestaat uit twee "roks" boven elkaar, want in de wind kan het hier heel koud zijn, oei ik mors nu wel zeker.

TOEDELLOE: Dat is dan zeker wat ze noemen: whisky on the rocks?

McDOEDEL: En, hoe is de reis bevallen?

TOEDELLOE: Och, die vliegtuigen die ze inzetten op korte vluchten, allesbehalve het nieuwste model. Dat van mij was helemaal scheef en verzakt, de stewardess ook, er stonden overal emmers want het regende binnen, de bagage kon er niet meer bij en moesten ze op de porte-bagage leggen, Nu, gelukkig zijn we hier toch zonder kleerscheuren geland.

McDOEDEL: Ik kan u misschien naar uw kamer laten brengen, dan kan u u nog wat verfrissen tegen 9 uur vanavond, want dan zal het testament voorgelezen worden.

TOEDELLOE: Och, ik heb daar in feite niet veel verloren op die kamer, ik blijf wel hier.

McDOEDEL: Dan zal James uw bagage naar boven brengen. In welke kamer logeert mister Toedeloe, James?

JAMES: (Imiteerd iemand die luid roept.)

McDOEDEL: O ja, de kamer met de bloedstollende, ijzingwekkende kreten.

TOEDELLOE: Wat? Toch geen spook zeker?

McDOEDEL: Nee, maar er schijnt vroeger nog een operazangeres gelogeerd te hebben. Als u me nu wilt verontschuldigen, ik heb nog wat te regelen eer het avond is; James! (Wijst naar valies.) (Af.)

JAMES: (Af met valies.)

TOEDELLOE: (Loopt wat rond, bekijkt foto op de schouw.)

PROF: (Op, broek opgerold, met vangnetje.)

TOEDELLOE: Excuseer, ik ben Joe Toedeloe en...

PROF: Aangenaam. Mijn naam is Brooksband; hoe was de naam alweer?

TOEDELLOE: Joe Toedeloe.

PROF: Joe Toedeloe, how do you do? (Ze zetten zich,) Toedeloe da's ook een eigenaardige naam, hoe bent u daar aan gekomen?

TOEDELLOE: Wel, gekregen van mijn vader. Zeg, bent u hier ook voor de erfenis?

PROF: Ja, Ik logeer regelmatig op het kasteel, sir MacAron was in feite een heel goede vriend van me, u begrijpt dan ook wel dat de melding van zijn dood me heel erg heeft geschokt. Dat alles dan toch zo vlug moest gaan...

TOEDELLOE: Ja sterven, da's 't leven hé... die foto daar op de kast, is dat sir MacAron?

PROF: (Staat recht en neemt foto vast.) Ja, dat is een oude foto van sir MacAron, dat is toch zeker al meer dan 30 jaar geleden dat die foto genomen werd, Kijk, dat is hem, met zijn vrouw en hun enige zoon Danieël. (Zet foto terug.)

TOEDELLOE: (wijst naar schepnetje.) En vang je ze een beetje?

PROF: Och dat. Nee, ik heb dat nodig voor mijn onderzoekingen.

TOEDELLOE: Onderzoekingen?

PROF: Ja, ik ben namelijk professor in de Tyrosaanologie.

TOEDELLOE: Ah ja, de tierelierelowie.

PROF: 't Is te zeggen, ik logeer hier op het kasteel om het monster van Loch-Ness te bestuderen, beter bekend als de Verhofstatipiticus enormus vulgaris, en om eerlijk te zijn, het is mijn levensdroom om hem ooit nog eens te pakken te krijgen.

TOEDELLOE: Met dat netje? Je zal dan ook wel je broekspijpen mogen oprollen tot over je ellebogen.

JAMES: (Op: eerst verschijnt ragebol met lange steel, aan het einde daarvan komt James; af langs andere deur.)

TOEDELLOE: 't Is een stille hé?

PROF: Stil? Maar beste vriend toch, u hebt hem nog nooit bezig gehoord als hij aan het eten is zeker? (Kijkt op uurwerk.) Is het al zo laat? Als u me wilt verschonen. Ik moet me nog verschonen voor de voorlezing. (Af.)

TOEDELLOE: Ja, ik denk dat ik maar eens de benen ga strekken. (Af.)

JAMES: (Op, zet de stoelen klaar voor de voorlezing van het testament, wil dan handenwrijvend naar de whiskyfles gaan.)

McDOEDEL: Ah James, is alles in orde voor de voorlezing?

JAMES: (Knikt ja.)

LOLA en TOEDELLOE: (Op.)

McDOEDEL: Kom binnen en zet u, James, wijs ze even hun plaats. Wel dan zullen wij nog wat wachten op... ah daar is hij ook al.

BROOKSBAND: (Op in pyama, slaapmuts, warmwaterzak.)

McDOEDEL: Maar professor toch, als u wilt spreken van een verstrooide professor...

BROOKSBAND: Hoe verstrooid? U had toch gezegd: in avondkledij? (Gaat achter de zetel van Toedelloe staan.)

McDOEDEL: Enfin, ik geloof dat we voltallig zijn, James wil je eerst eens met de drank rondgaan?

JAMES: (Gaat rond met schenkblad met glazen.)

McDOEDEL: Wel, volgens de laatste wil van sir MacAron moest de voorlezing van zijn testament gebeuren de dag na zijn dood om 21 uur. Kan er mij iemand zeggen hoe laat het nu juist is?

PROF: (Met grote zwaai kijkt hij op polsuurwerk waarbij hij glas uitgiet over hoofd van Toedeloe.) 2 voor 9.

McDOEDEL: Dan is nu het grote moment aangebroken: de bekendmaking van het testament van wijlen sir MacAron. (Scheurt envelop open, haalt testament eruit.) "Dit is het testament van Zachareus MacAron. Ik heb dit testament geschreven, in het bezit van al mijn geestelijke vermogens en een goede fles whisky. Daar ik op het moment dat dit zal voorgelezen worden, het niet meer zal kunnen, drink ik nu eerst een driedubbele whisky op mijn gezondheid" -vanaf nu wordt zijn geschrift wat onduidelijker - "Volgende personen zullen delen in mijn erfenis: de appetijtelijke miss Lola Brigida, mijn trouwe butler James, mijn sekretaris Johan McDoedel, mister Toedeloe en mijn goede vriend professor Brooksband. Wanneer één van bovenvermelde personen niet aanwezig is op de voorlezing, omdat hij afwezig is, of om andere redenen, dan vervalt zijn deel aan mijn zoon Daniël, ondanks het grote verdriet dat hij mij heeft aangedaan. Daarom ook dat ik... (Deur zwaait open, stem klinkt) "Halt! In de naam der wet!

POTTS: (Op, gevolgd door inspecteur Sparks.)

McDOEDEL: Maar brigadier Potts, wat heeft dat te betekenen? En wie is dat?

POTTS: Ik wil me niet bemoeien, maar dit hier is inspekteur Sparks.

McDOEDEL: Allemaal goed en wel, maar als ik vragen mag, wat komen jullie hier doen?

POTTS: Inspekteur Sparks is inspekteur bij Scotland Yard, en niet zomaar de eerste de beste hoor, nee het is inspekteur Sparks die onlangs nog die fameuze zaak van die koffermoord in Manchester heeft opgelost, is het niet inspekteur?

SPARKS: (Knikt.)

PROF: Verschoning beste vriend, maar wat was dat van die koffermoord?

POTTS: Wel - ik mag het toch vertellen inspekteur - in een hotel in Manchester waren twee koffers achtergelaten op een kamer, de eigenaar vertrouwde dat zaakje niet en heeft de politie erbijgehaald. Die hebben de koffers opengebroken en wat vonden ze? Een man, helemaal in stukjes gesneden!

LOLA: (Springt recht en gilt.)

POTTS: En het ergste van al: hij was nog dood ook! Nu, inspekteur Sparks heeft dat zaakje in een paar dagen opgelost.

TOEDELLOE: Ja? Wie had dat alweer gedaan?

POTTS: Niemand, 't was zelfmoord.

SPARKS: Dat heeft er in feite allemaal niets mee te maken, in feite ben ik met verlof hier in de streek, en vanavond hoorde ik brigadier Potts in de dorpspub vertellen dat de oude MacAron gestorven is, en aangezien dat sir MacAron in heel het land gekend is als een rijke stinker, begrijpt u wel dat ik, gewoon door beroepsmisvorming, eens wilde checken of alles wel normaal verlopen is; ik ben met brigadier Potts onmiddellijk hierheen gekomen, ik heb mijn onderzoek verricht en ik moet u jammer genoeg meedelen dat de uitvoering van het testament van sir MacAron niet kan doorgaan omdat, (heeft tijdens het spreken zijn pijp gestopt en steekt hem nu aan.) omdat sir MacAron vermoord werd!

ALLEN: Vermoord!!??

LOLA: (Valt heel teatraal flauw in zetel.)